

Lin Hallberg • Margareta Nordqvist

Eppu

TULEE TALOON

Sintun tekijöiltä!

Tammi

Lin Hallberg ja Margareta Nordqvist

Eppu-sarja

Eppu etsii kotia
Eppu tulee taloon

Sinttu-sarja

Maailman ihanin Sinttu
Torstaina nähdään, Sinttu
Hieno hyppy, Sinttu
Aprillia, Sinttu
Kiva leiri, Sinttu
Sinttu on paras!
Suuri seikkailu, Sinttu
Älä pelkää, Sinttu!
Yli esteiden, Sinttu
Tallilla tapahtuu, Sinttu

Sinttu – Heppafanin oma kirja

Ruotsinkielinen alkuteos *Teddy i huset*
First published by Rabén & Sjögren, Sweden
Published in the Finnish language by arrangement with
Rabén & Sjögren Agency, Sweden

Teksti © Lin Hallberg, 2008
Kuvat © Margareta Nordqvist, 2008

Painettu EU:ssa
ISBN 978-951-31-6496-6

Lin Hallberg • Margareta Nordqvist

★ ★ Eppu ★

TULEE TALOON

Suomentanut Marvi Jalo

Kustannusosakeyhtiö Tammi • Helsinki

★ Tallin kaksi asukkaa ★

Elsa on kahdeksanvuotias. Hän muutti jokin aika sitten maalle. Nyt hän asuu maatilalla yhdessä äitinsä Mariannen, isäpuolensa Juhanin ja Juhanin tyttären Minnan kanssa. Kun Elsa katsoo ulos huoneensa ikkunasta, hän näkee tallin, jossa heidän poninsa asuvat. Hevoset ovatkin paras puoli maalla asumisessa!

Elsan on vaikea saada unta illalla.

Hän ajattelee Eppua, joka on hiljattain muuttanut talliin asumaan.

Epusta tulee Elsale ikioma pikku poni, vaikka se hankittiinkin ensi sijassa Minnan ponin Santoksen seuraksi. Elsa ja hänen perheensä ovat saaneet Epun lainaksi sen omistajalta. Jos Eppu käyttäytyy hyvin, he saattavat ostaa sen omaksi.

Tämä on Epun ensimmäinen yö heidän omassa tallissaan, eikä alku ole ollut kovin lupaava. Kun he menivät hakemaan Eppua sen omistajalta, Eppu ei halunnut sisälle hevoskuljetusvaunuun. Lastaus onnistui vasta sitten, kun Elsa ja Minna hakivat kauraämpäriin. Eppu rakastaa ruokaa! Ensi töikseen Eppu söi uudella tallilla kaikki oljet, jotka oli laitettu alusiksi karsinan lattialle. Kun Elsa ja Minna menivät katsomaan, ei oljenkorttakaan ollut enää jäljellä. Epun maha sen sijaan oli entistäkin pulleampi, jos mahdollista. Äiti sanoi, että mikäli se Epusta riippuu, Eppu söisi itsensä hengiltä.

Ennen Epun tuloa Elsa ja Minna kuvittelivat, miten kovasti molemmat ponit ilahtuisivat saadessaan tutustua toisiinsa. Mitä vielä! Kun

Santos meni tervehtimään Eppua, se yritti purra.

Nyt Elsan täytyy saada Eppu ymmärtämään, miten loikoisat oltavat sillä on heidän tallillaan. Ettei sen tarvitse olla enää niin kiukkuinen.

Ei, tämä sängyssä makaaminen ei enää vetele! Elsa tassuttaa alas rappuja eteiseen. Äiti ja Juhani katsovat televisiota. He eivät kuule, kun Elsa vetää kumisaappaat jalkaansa ja hiipii ulos.

Näin syksyisin ulkona on hurjan pimeää. Pöllö huhuilee metsässä. Tallin ovi kitisee kovaa. Santos räpyttelee unisena silmiään, kun Elsa sytyttää valot. Se päästää matalan hörinän.

”Onko nyt aamu?” Santos tuntuu ajattelevan.

Elsan on pakko kurottautua varpailleen, jotta hän ylettyy näkemään Epun karsinaan.

– Hei! En kai mä herättänyt sua?

Eppu luimistaa ja irvistää Elsalle unisena.

– Mitä varten sä olet niin vihainen?

Elsa juttelee Epullle.

– Mehän kohdellaan sua hyvin.

Santos ojentaa päätään tervehtiäkseen Elsaa. Silloin Eppu kalauttaa hampaansa yhteen Santoksen turvan alla.

– Voi Santos-raukkaa!

Epulla on todella kamala luonne.

– Mitä sä vielä teet ylhäällä?

Elsa hätkähtää kuullessaan Minnan äänen.

– Mä halusin vain jutella Epun kanssa.

Elsa katsoo onnettomana Minnaa.

– Mitä varten Eppu on niin vihainen?
– Meidän täytyy olla kärsivällisiä, Minna
sanoo. – Vie aikaa, ennen kuin Eppu tottuu
meihin.

Nyt kun Minnakin on tallissa, Elsa uskaltaa avata Epun karsinan oven.

– Hei, minä tässä vaan.

Eppu yrittää ängetä Elsan ohi tallin käytävälle.

– Seis!

Minnan karjaisu saa Epun peruuttamaan takaisin karsinaan.

– Älä anna sen tehdä noin, Minna neuvoo.

– Eppu on mua vahvempi, Elsa valittaa.

– Sen täytyy kuitenkin oppia, että sinä määrät.

Elsa houkuttelee Eppua luokseen. Hän pitää kättään avoimena, kun poni ojentaa turpansa. Nyt Epun korvat hörivät. Kun se on tutkinut käden, se astuu lähemmäksi. Elsaa hihityttää, kun se tutkii turvallaan hänen pyjamaansa.

– Ei saa kutittaa, hän sanoo ja työntää Epun uteliaan turvan pois.

– Eppu luulee, että sun vaatteisiin on kätkeyty syötävää, Minna arvelee.

Elsa raaputtaa Eppua korvien takaa. Siitä se tykkää. Se haluaa vuorostaan raaputtaa

kiitokseksi Elsaa. Mutta se ei käy, sillä Elsa horjahtaa.

– Eppu tuntuu tykkäävän ainakin susta, Minna sanoo nyökäten.

Elsan kynnenaluset ovat kohta täynnä harmaata, tahmeaa eppulikaa. Kukaan ei ole hoitanut Eppua vuosikausiin. Minna sanoo, että juuri sen tähden Eppu on niin kärtyyinen. Se ei luota ihmisiin, ja se on myös unohtanut, miten käyttäytyään kunnolla.

– Luuletko, että Eppu vielä ystävystyy Santoksen kanssa? Elsa kysyy.

– Toivotaan niin, Minna vastaa.

Minna näyttää huolestuneelta sivellessään Santoksen turpaa. Viime ajat ovat olleet raskaita. Ensin kaikki iloitsivat maallemuutosta. Parasta siinä oli, kun Santos pääsi asumaan heidän omaan hienoon talliinsa. Mutta asiat eivät sujuneetkaan kuvitelmiin mukaan. Santos alkoi kärsiä yksinäisyydestä. Se oli niin onneton, että lakkasi syömästä. Jos he eivät olisi saaneet Eppua lainaksi, Minnan olisi ollut pakko siirtää Santos ratsastuskoululle.

– Niiden täytyy ystävästyä, Minna sanoo
päätäväisesti. – Mutta hei, nyt lähdettiin sisälle!

Kun Elsa on ryöminyt sänkyyn, äiti tulee
peittelemään hänet.

– Täällä haisee hevoselta, hän
sanoo ilmaa nuuhkien.

Elsa yrittää piilottaa likaiset
kätensä peiton
alle, mutta äiti
saa niistä kiinni.

– Mistä tämä lika on tullut? äiti kysyy.
– Mun oli pakko käydä jututtamassa Eppua,
Elsa selittää. – Ja huomenna taas uudelleen.
– No, mitä se sanoi? äiti kysyy.
– Se sanoi, että yrittää olla kiltti Santokselle.
– Sehän on hyvä, äiti nauraa. – Eikö se
muistuttanut sinua pesemään
käsiäsi?

– Ei, mutta voin mä
silti käydä pesemässä ne,
Elsa tirskuu.

★ Santoksen uusi ystävä ★

Seuraavana aamuna noustaan varhain. Kaikki on nyt niin jännittävää! Elsa ja Minna menevät yhdessä talliin antamaan Santokselle ja Epuille aamuruokaa.

”Pitäkää kiirettä!”

Santos paukuttaa etukaviollaan karsinan ovea, kun he astuvat sisälle talliin.

”Missä ruokani viipyy?”

Eppu hirnuu kovalla äänellä ja nousee takajaloilleen voidakseen katsoa karsinan oven ylitse.

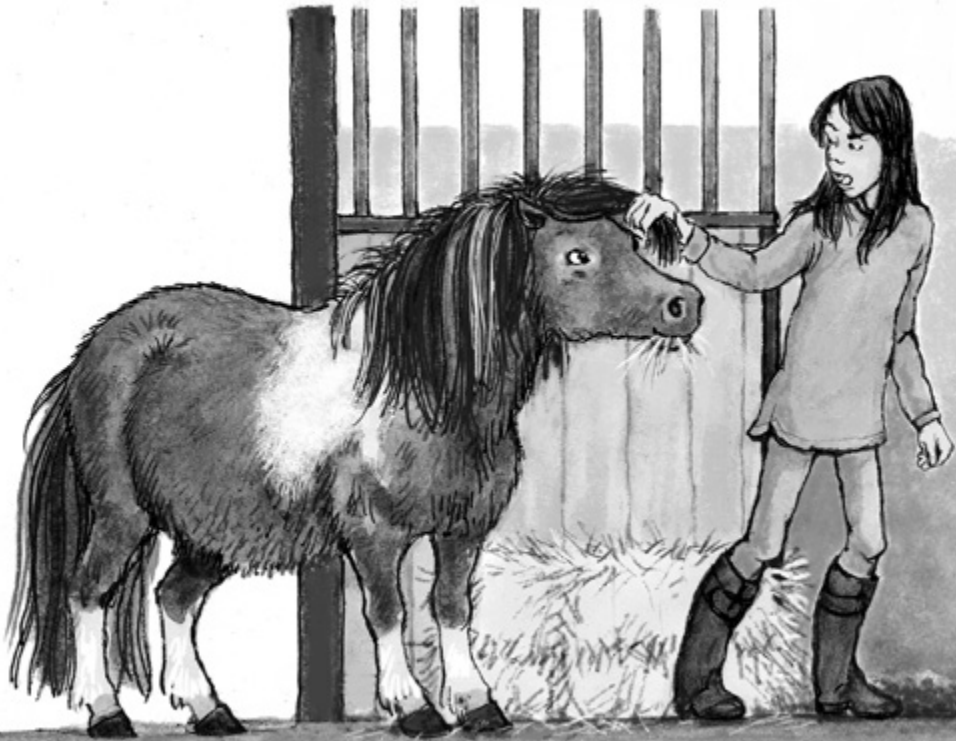
Elsa ja Minna antavat sille heinää. Kun he avaavat karsinan oven, Eppu livahtaa ulos.

– Eppu!

Onneksi tallin ulko-ovi on kiinni. Eppu ei pääse pitkällekään. Tyttöillä on kuitenkin suuria vaikeuksia saada se takaisin karsinaansa. Eppu haluaa mieluummin seisokella käytävällä ja syödä sinne pinotuista heinäpaaleista.

– Eppu!

Minna kiskoo Eppua otsatukasta, mutta se on uskomattoman vahva. Ihan kuin poni olisi pultattu kiinni lattiaan. Eppu mulkoilee Minnaa itsepäisen näköisenä korvat luimussa. Vasta kun Minna tarttuu raippaan, Eppu antautuu ja suostuu menemään takaisin karsinaansa.

– Kamala poni!

Minna huokaa ääneen, kun he lopulta saavat karsinan oven kiinni Epun perässä.

– Kai se kuitenkin vielä oppii? Elsa katsoo levottomana Minnaa.

– No, täytyy tosiaan toivoa niin, Minna sanoo.

– Periksi ei anneta, Elsa sanoo. – Eihän?

– Ei, sen on pakko ruveta tottelemaan, Minna nyökkää.

Aamupalan jälkeen koko perhe menee tallille. Nyt ponit päästetään ulos! Sitten ne saavat tutustua toisiinsa ihan oikeasti. Elsa pitää äidin kädestä kiinni.

– Taitaa olla parasta, että minä talutan Epun tarhaan, äiti sanoo.

Elsa haluaa yleensä aina tehdä kaiken itse, mutta nyt hän ei sano vastaan. Hän asettuu mieluusti sivummalle katselemaan, kun Minna ja äiti taluttavat ponit tarhaan.

Kun Minna päästää Santoksen irti, se hirnuu kimakasti kovalla äänellä ja juoksee tervehtimään Eppua. Santos näyttää iloiselta!

Eppu sen sijaan pyörähtää salamana ympäri ja lataa takajaloillaan kohti Santosta. Se ei halua tutustua mokomaan.

”Älä tule tänne!” Eppu tuntuu sanovan.

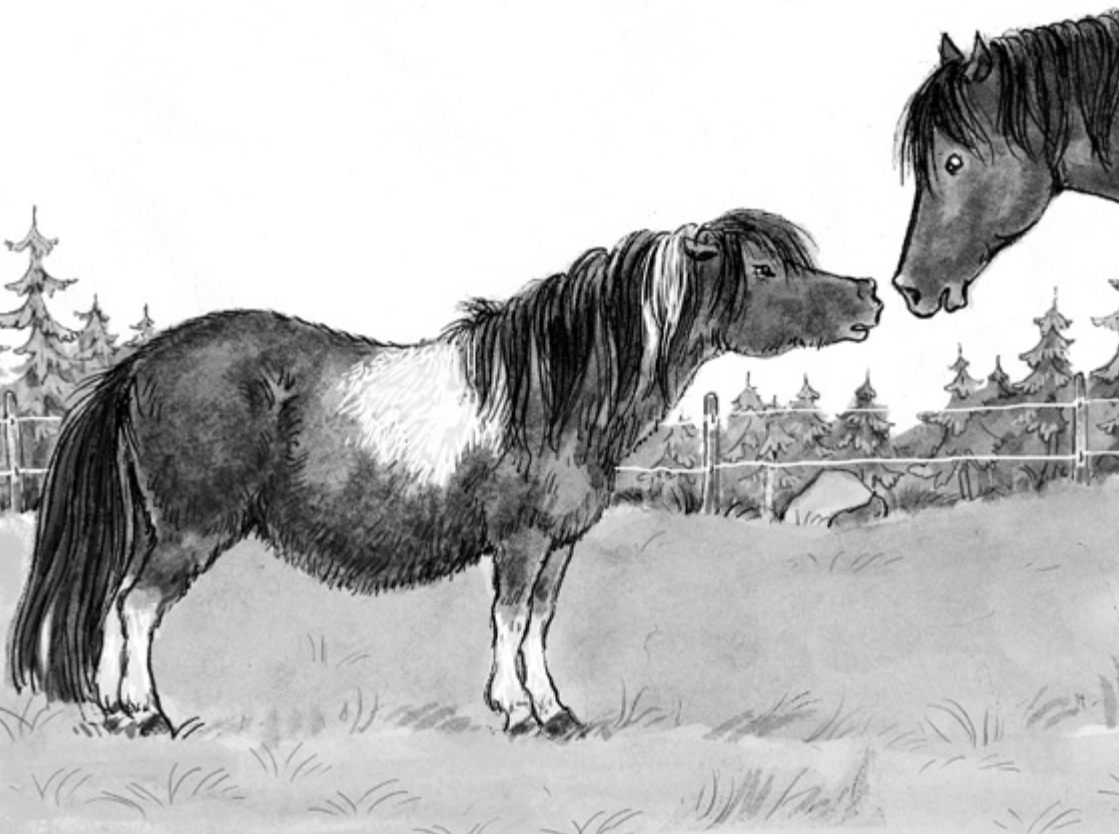
– Eih!

Minna haluaisi syöksyä pelastamaan
Santosta, mutta äiti estelee.

– Ponien täytyy selvittää välinsä itse, äiti
sanoo.

– Mitä varten Eppu on niin vihainen? Elsa
piipittää.

– Se haluaa olla pomo, äiti selittää.

- Mutta Santoshan tahtoi vain tervehtiä.
- Eppu ei taida olla kovin tottunut muihin hevosiin, äiti epäilee.

Näyttää ihan kamalalta, kun Eppu jahtaa Santosta. Välillä ne tekevät äkkipysäyksen. Ne asettuvat turpa turpaa vasten ja nuuhkivat toisiaan. Sitten ne kiljahtavat kimakasti kovalla äänellä ja iskevät etujaloilla, ennen kuin ne lähtevät uudelleen laukkaamaan.

– Santos-parka, Minna itkee. – Ja se kun on niin kaivannut itselleen kaveria.

– No, nyt sen tarhassa on kaveri, äiti sanoo.

– Kyllä rauha palaa maahan, kunhan ne ovat selvittäneet, kumpi määrää.

– Mitä jos Santos loukkaantuu?

– En usko, äiti sanoo. – Tarha on niin suuri, että Santos ehtii kyllä väistää.

– Eppu näyttää aivan juoksevalta tynnyriltä, Juhani nauraa. – En käsitä, miksi Santos pelkää sitä noin kovasti.

Juhani ei tiedä hevosista juuri mitään. Hänen mielestään ne käyttäytyvät oudosti. Nyt Juhani

saa kuitenkin toiset nauramaan. Näyttää toden totta aika hassulta, kun pikkuinen pulska Eppu jahtaa puolta isompaa ja paljon nopeampaa Santosta.

– Eppu ei jaksa enää kovin kauan, äiti sanoo.

Mihin me olemmekaan päämme pistäneet? Äiti sanoo melkein joka päivä, että nyt Eppu passitetaan takaisin kotiin. Sellaiset uhkaukset ovat pahinta kaikesta!

Elsan suurin haave on toteutunut: hän on saanut oman ponin! Mutta todellisuus on hyvin toisenlaista kuin haaveet, kun unelmaponi osoittautuu niin itsepäiseksi kuin Eppu. Pikku jääräpään hulvattomat edesottamukset aiheuttavat koko perheelle paljon huolta ja päänvaivaa. Mutta villikkoponi osaa myös valloittaa sydämiä. Pystyykö Elsa jonain päivänä ratsastamaan Epulla? Ja antaisiko äiti sitten Epun jäädä uuteen kotiinsa?

**Sinttu-kirjojen tekijöiden ihana uusi sarja!
Epun ja Elsan tutustumisesta kertoo myös sarjan ensimmäinen kirja Eppu etsii kotia.**

Kannen kuvat: Margareta Nordqvist
ISBN 978-951-31-6496-6 • L.84.2 • www.tammi.fi